

Stenroth suvun papit Saarijärvellä 1800-luvulla

Lyhennys esitelmästä Pitäjän pappeja Stenroth-suvussa Stenroth sukuseuran sukupäivänä 11.6.2016 Saarijärvellä

Stenroth suvun Saarijärven pappien esittely alkaa Nils Benjamin Krookista (1665-1722), joka oli Erik Stenrothin appi. Hänen isänsä Benjamin Simonsson Krook oli myös pappi ja äiti Margaretha Nilsson Nycopensis Viipurin piispan tytär. Nils avioitui Margaretha Pettersdotter Couperthin kanssa. Heidän vanhin lapsensa Kristina syntyi 1708 Saarijärvellä ja meni naimisiin vänrikki Erik Stenrothin kanssa noin vuonna 1723.

Katarinan sukuhaarassa

Erik Johan Roschier (1745-1825)

Erikin ja Kristinan vanhin lapsi Katarina avioitui Hämeen läänin jalkaväkirykmentin kirjurin Johan Roschierin kanssa. Heidän poikansa Erik Johan valitsi papin uran. Hänet vihittiin papiksi Porvoon hiippakunnassa 1770 ja nimitettiin kirkkoherran apulaiseksi Leppävirralle. Sieltä Erik siirtyi Loviisaan 1775 kirkkoherra Daniel Starckin apulaiseksi. Täällä hän löysi aviopuolison, kirkkoherran tyttären Juliana Starckin (1758-1809). Heidän neljä poikaa Daniel, Jakob, David sekä Gabriel valitsivat papin uran ja yksi tytär, Johanna Fredrika, meni naimisiin papin kanssa.

Erik Johan nimitettiin nimipastoriksi 1778 ja samana vuonna toiseksi kappalaiseksi Mikkeliin. Täällä perheen toinen koti oli Peitsarin pappila, jonka lähellä käytiin Porrassalmen taistelu 1789. Pappilaan tuotiin myöhemmin tunnettu, pahasti päähän haavoittunut sotilas ja upseeri, Georg Carl von Döbeln. Sodan jälkeen Erik valittiin 1792/1793 Saarijärven kirkkoherraksi, missä virassa hän toimi kuolemaansa saakka vuonna 1825. Hänet nimitettiin varalääninrovastiksi vuonna 1802 ja vakinaiseksi lääninrovastiksi vuonna 1805. Näistä tehtävistä hän tuli laajasti tunnetuksi. Perhe asui Saarijärvellä Kolkanniemen uudessa, suuressa pappilassa.

Johan Ludvig Runeberg toimi 1823-1825 kotiopettajana kahdessa perheessä Saarijärvellä, Danielssonien Kalmarissa ja af Enehjelmien Kolkalahdessa. Hän vieraili usein Kolkanniemen pappilassa. Yksi syy oli tytär Juliana, jolle hän omisti kaksi runoaankin.

Daniel Fredrik Roschier (1783-1848)

Daniel tuli ylioppilaaksi Turussa 1801, valmistui filosofian maisteriksi ja vihittiin papiksi 1807. Hänet määrättiin tuomiorovastin apulaiseksi Porvooseen. Jo vuonna 1809 hän siirtyi Saarijärvelle isänsä Erik Johanin apulaiseksi. Uuraisiin hän siirtyi vuonna 1816 saarnaajaksi. Hän avioitui 1812 Anna Johanna Gaddin (1786-1853). Daniel oli tuli mielisairaaksi ja joutui luopumaan papin tehtävistä.

Jakob Roschier (1787-1838)

Jakob toimi pappina Lemillä, joten hän ei ole tässä mukana. Perhettä koeteltiin erityisen kovalla kädellä, sillä koko perhe menehtyi punatautiin 1838. Ainoastaan vaimo Katarina jäi perheestä henkiin.

David Roschier (1794-1851)

David syntyi ja kuoli Saarijärvellä. David lähetettiin ensin Vaasan Triviaalikouluun, mutta siirtyi Porvoon lukioon. Hän valmistui ylioppilaaksi 1816 ja vihittiin papiksi jo samana vuonna. Hänet määrättiin isänsä apulaiseksi ja 1820 hoitamaan avoinna olevaa kappalaisen virkaa. Vuonna 1823 hän siirtyi välisaarnaajaksi Viitasaarelle, mistä tuli takaisin kirkkoherran apulaiseksi Saarijärvelle, puoli vuotta ennen isänsä kuolemaa joulukuussa 1825. Hän oli sijaiskirkkoherrana isänsä kuoleman jälkeen, mutta pian Karstulan kappalainen, joka kuului Saarijärven emäseurakuntaan. Siellä hän toimi pari vuotta, kunnes 1830 palasi Saarijärvelle kappalaiseksi vuoteen 1838 saakka, jolloin hänet valittiin kirkkoherraksi. Hänen vaimonsa oli Anna Wilhelmina Ahlgren, Viitasaaren kappalaisen tytär. Anna ja David saivat yhdeksän lasta. Vanhimmasta pojasta Herman Wilhelmistä tuli pappi, tytöistä kaksi meni naimisiin saman papin, Bernhard Kristried Sarlinin kanssa.

Gabriel Roschier (1796-1838)

Gabriel kirjattiin Vaasan Triviaalikouluun oppilaaksi 1811. Sieltä hän siirtyi Porvoon lukioon, tuli ylioppilaaksi samana vuonna kuin veli David, mutta vihittiin papiksi vasta 1822. Vuosina 1823-1826 sekä 1834-1838 hän toimi ylimääräisenä pappina Saarijärvellä Davidin kanssa ja sen jälkeen apulaisena Lemmin seurakunnassa, missä veli Jakob toimi kirkkoherrana. Täällä hän oli kahdessa jaksossa vuosina 1826-1834. Vuonna 1838 hänet valittiin kappalaiseksi Saarijärvelle, mutta hän kuoli melkein heti valitsemisensa ja neljä päivää häidensä jälkeen.

Herman Wilhelm Roschier (1827-1900)

Herman Wilhelmin isä oli David Roschier. Herman meni Porvoon lukioon 1842 ja sieltä Kuopioon 1844 ja valmistui ylioppilaaksi vuonna 1847. Hänet vihittiin papiksi 1851 ja määrättiin kirkkoherran apulaiseksi Viipuriin. Sieltä hän siirtyi armovuoden saarnaajaksi Saarijärvelle 1852 isänsä kuoleman jälkeen ja toimi siellä aina vuoteen 1855 loppuun saakka, jolloin hän vajaaksi vuodeksi siirtyi Jämsään. Tämän jälkeen hän siirtyi Pietarin suomenkieliseen, St. Marian seurakuntaan 1856 kirkkoherran apulaiseksi ja sieltä seuraavana vuonna Pietarin Valkeasaareen, josta Sipoon kappalaiseksi 1859. Täältä hän 1864 matkusti Verkhnij Sujetukin seurakuntaan Siperiaan toimien myös Irkutskissa ja Vladivostokissa vt. pastorina muutamia vuosia. Hän palasi Suomeen 1879. Hän matkusti suurella alueellaan noin 5000 km vuodessa, mikä on melkoinen määrä sen ajan kulkuvälineillä. Hän avioitui 1881 Agnes Paldanin kanssa. Tämän kuoltua Herman avioitui Anna Kristina Pakkasen kanssa (1869-1944).

Henrikin sukuhaarassa

Henrik Reinhold Stenroth (1727-1774)

Henrik Reinhold oli Erikin ja Kristinan kolmas lapsi. Ehkä isä Erikin kokemukset Suuressa Pohjan sodassa vaikuttivat hänen papin uran valintaan. Neljätoista vuotiaana Henrik lähetettiin Porvoon lukioon. Hän tuli ylioppilaaksi Turussa 1746, vihittiin papiksi Porvoon hiippakunnassa 1751, josta määrättiin Leppäviralle kirkkoherran apulaiseksi ja 1754 saman seurakunnan kappalaiseksi. Hänet valittiin kirkkoherran virkaan Ilomantsissa 1772. Hän ei siellä kauan ehtinyt vaikuttaa, sillä hän menehtyi vajaan 48 vuoden iässä. Hän oli naimisissa kaksi kertaa. Hänen lapsistaan ei kukaan jatkanut papin uraa.

Henrikistä sai alkunsa Laukaan pappishaara. Henrikin pojan Peter Reinholdin kahdesta avioliitosta syntyi kolmesta lasta, joista nuorimmaisesta Otto Adolfista tuli pappi ehkä siskonsa Wilhelminan kuoleman ja äitinsä hengellisen vakaumuksen johdosta.

Otto Adolf Stenroth (1834-1911)

Otto Adolf syntyi Rantasalmella ja kuoli Laukaassa. Hän valmistui ylioppilaaksi vuonna 1857, vihittiin papiksi 1858. Hänet määrättiin ylimääräiseksi papiksi Porvooseen, mutta jo heti vuoden 1859 alussa hän siirtyi Saarijärvelle ylimääräiseksi papiksi. Vuonna 1860 eräässä kirjeessä tulevalle vaimolleen hän toivoo saada jäädä Saarijärvelle eikä haluaisi siirtyä Karstulaan. Se ei sitten toteutunutkaan ja Saarijärven pesti kesti viisi vuotta. Uraisissa hän oli vuoteen 1868, jolloin hän siirtyi Helsinkiin ja toimi siellä komministerinä aina vuoteen 1876 saakka. Helsingissä hän myös toimi vt. kaartinpastorina, sairashuoneen pappina ja kouluneuvoston jäsenenä. Vuonna 1876 hänet valittiin Laukaan kirkkoherraksi, jossa virassa hän toimi kuolemaansa saakka. Hän toimi kansakoulujen tarkastajana Keski-Suomen piirissä ja lääninrovastina. Hänen ansiotaan oli alueella pyhäkoulutoiminnan ja kiertokoulujen alkaminen. Otto Adolf ja Fanny Maria s. Ehrström saivat kahdeksan lasta, joista yksi Paul Osvald (1869-1952) valitsi papin uran. Hän oli Laukaan kirkkoherra vuosina 1920-1948.

Nilsin sukuhaarassa

Johan Fredrik Kekoni (1770-1820)

Nils Stenrothilla oli kuusi lasta, joista Anna Sofia L'Eclairin kanssa avioliitossa syntynyt Anna Stenroth meni naimisiin Johan Fredrik Kekonin kanssa, joka oli pappi. Tämä toimi pappina Askolassa, Pukkilassa, Viitasaarella ja Liperissä. Heidän pojistaan Lars Johan sekä Gustav Robert valitsivat papin uran ja tytöistä kolme meni naimisiin pappien kanssa. Gustav Robert ei toiminut Saarijärvi-alueella. Viimeisin paikka oli Enon kappeliseurakunta Iisalmen lähellä. Hän kuoli nuorena.

Lars Johan Kekoni (1805-1861)

Lars Johan aloitti koulun Kuopion Triviaalikoulussa 1818. Hänet vihittiin papiksi 1831, jonka jälkeen hänet määrättiin Jyväskylän kappalaisen apulaiseksi. Lars Johan

valittiin Saarijärven kappalaiseksi Gabriel Roschierin seuraajaksi. Tässä toimessa hän oli kuolemaansa saakka 1864. Hän avioitui Sofia Katarina Strömmerin kanssa 1833. Heidän poikansa Henrik ja Frans Oskar valitsivat papin uran ja yksi tytöistä meni naimisiin papin kanssa.

Henrik Kekoni (1833-1889)

Henrik valmistui ylioppilaaksi Vaasa Gymnasiumista ja vihittiin papiksi vuonna 1857. Hänen ensimmäinen pesti oli olla kirkkoherran apulainen Viitasaarella ja viimeinen Laukaan kappalainen, missä hän oli kuolemaansa asti 1889 suurimmaksi osaksi yhdessä Otto Adolf Stenrothin kanssa.

Frans Oskar Kekoni (1841-1901)

Frans Oskar oli Henrikin nuorempi veli, joka syntyi Saarijärvellä ja kuoli Padasjoella. Hän meni kouluun Vaasaan, valmistui ylioppilaaksi vuonna 1865 ja vihittiin papiksi 1874. Hänet määrättiin Saarijärven kirkkoherran apulaiseksi heti vihkimisen jälkeen vuoden ajaksi ja uudelleen vuosiksi 1877-1882.

Kristian Kekoni (1843-1911) nimenmuutos Kekonen 1906

Kristian valmistui ylioppilaaksi Kuopion gymnaasista 1863. Toimi ensi opettajana Oulun tyttökoulussa ja vihittiin papiksi 1867. Hän oli pappina useissa seurakunnissa ja vuodesta 1895 alkaen Saarijärvellä kappalaisena. Hän oli varsin värikäs persoona.

Anders von Bell Kvartetto H 737, sukututkija

Lähteet:

Timo Siukonen: Intermezzo Stenrothien välisoitto/Yrjö Sariola: Erik Stenroth suvun pappeja artikkeli 2006, M. Akiander: Herdaminne, O I Colliander: Suomen kirkon paimenmuisto, Sukukirja I & II, H Godenhjelm: Suomen Pappilat, H Godenhjelm: Suomen evankelis-luterilaisen papiston matrikkeli, G Suolahti: Suomen Papisto, G Suolahti: Suomen Pappilat, Marja Terttu Knapas, Markku Heikkilä ja Timo Åqvist: Suomalaiset pappilat, Wikipedia, netti: Ylioppilasmatriikkelit, G Luther: Herdaminne från Ingermanland